

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 18 de juny de 2009

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Les Sres. M.P.L., N.C.P., A.C.P. i P.C.P. van presentar demanda per la qual interessaven que fossin declarades hereves en la successió del causant Sr. A.C.V..

II.- En data 11-3-2009 es va dictar Aute, essent la seva part decisòria la que segueix: "ACORDA: Que ha de declarar i declara hereves ab intestat del difunt Sr. A.C.V. a les seves filles Sres. N.C.P., A.C.P. i P.C.P., per dret propi i per parts iguals, sense perjudici del dret a l'usdefruit del terç destinat a millora que pugui correspondre a la seva viuda Sra. M.P.L.".

III.- En data 30-4-2009 la representació processal de la Sra. M.P.L. va formular recurs contra la resolució d'instància, pels motius que consten en el mateix.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs en els següents greuges o motius. Considera que el causant Sr. A.C.V. era espanyol i atès que va néixer a Galícia, de conformitat amb allò previst a la Llei 2/2006, de 14 de juny, de dret civil de Galícia, la llegítima del consort vidu es concreta en una quarta part del cabal relicte segons les normes de l'article 245.

II.- Si s'examina la Interlocutòria dictada a la instància es pot constatar com el jutjador d'instància admet que esdevé d'aplicació, com a llei personal del causant, la legislació pròpia de Galícia, de forma que en consonància amb allò que es contempla a la llei 2/2006, de 14 de juny, de dret civil de Galícia, declara hereves a les instants i reconeix, com a legítima, l'usdefruit del terç de millora a la vídua, segons s'esdevé de l'aplicació de la remissió al Codi Civil.

Nogensmenys el que assenyala la Interlocutòria d'instància, la recurrent considera que, segons l'article 253 de la referida Llei 2/2006, de 14 de juny, correspon a la vídua l'usdefruit de la quarta part de l'herència, atès que l'article 253 preveu com a llegítima del consort vidu que "*Artículo 253. Si concurriera con descendientes del causante, al cónyuge viudo le corresponde en concepto de legítima el usufructo vitalicio de una cuarta parte del haber hereditario fijado conforme a las reglas del artículo 245*". Però aquest argument no pot prosperar, tota vegada que l'article 253 de la Llei 2/2006 està contemplant els dret legitimaris del consort supervivent quan l'herència es defereix testada, mentre que quan l'herència es defereix ab intestat, l'article 267 de la referida Llei crida com a successors ab intestats als contemplats en el Codi Civil ("*Si no existieran personas que tengan derecho a heredar de acuerdo con lo establecido en la presente Ley y lo dispuesto en las secciones I, II y III del capítulo IV del título III del Código civil, heredará la Comunidad Autónoma de Galicia*"), per la qual cosa s'ha de contemplar, en ares de la remissió de la norma de dret civil propi, els drets successoris ab intestat del consort supervivent en la regulació del Codi civil, com ho ha portat a terme el jutjador d'instància, de manera que la seva resolució ha de ser confirmada.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- El refús del recurs s'ha de traduir en matèria de costes processals en la imposició a la recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs interposat per la representació processal de la Sra. M.P.L. contra l'Aute de 11-3-2009, dictat per l'Hble. Batlle, i confirmem la part decisòria de la resolució d'instància. S'escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-